Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 9 juli 2025 *

”Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Administrativt förfarande – Beslut om inspektion – Artikel 20.4 i förordning (EG) nr 1/2003 – Föremålet för och syftet med inspektionen – Motiveringsskyldighet – Tillräckligt starka indicier – Skydd av privatlivet – Domstolsprövning”

I mål T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin, Clermont-Ferrand (Frankrike), företrätt av advokaterna E. Sarrazin, J. Brousseau och J.-P. Gunther,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av T. Baumé, N. Cambien och M. Domecq, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden A. Marcoulli, samt domarna V. Tomljenović och L. Spangsberg Grønfeldt (referent),

justitiesekreterare: handläggaren L. Ramette,

efter den skriftliga delen av förfarandet, med beaktande av bland annat

– ansökan som inkom till tribunalens kansli den 8 april 2024,

– de första åtgärderna för processledning av den 16 december 2024 och kommissionens och sökandens svar som inkom till tribunalens kansli den 16 respektive den 20 januari 2025,

– de andra åtgärderna för processledning av den 4 februari 2025 och kommissionens och sökandens svar som inkom till tribunalens kansli den 21 respektive den 19 februari 2025,

* Rättegångsspråk: franska.

efter förhandlingen den 5 mars 2025,

följande

Dom

1 Sökanden, Compagnie générale des établissements Michelin, har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2024) 243 final av den 10 januari 2024, genom vilket sökanden, samt alla bolag som direkt eller indirekt kontrolleras av sökanden, åläggs att underkasta sig en inspektion i enlighet med artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40863 – Hoops) (nedan kallat det angripna beslutet).

I. Bakgrund

2 Sökandebolaget är verksamt bland annat inom tillverkning och försäljning av bil- och lastbilsdäck inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och i hela världen.

3 Den 10 januari 2024 antog Europeiska kommissionen, inom ramen för en undersökning som inletts på eget initiativ, det angripna beslutet, i vilket sökandebolaget ålades att underkasta sig en inspektion i enlighet med artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1).

4 Artikel 1 i det angripna beslutet har följande lydelse:

”[Sökandebolaget är skyldigt] att underkasta sig en inspektion avseende [dess] eventuella deltagande i avtal eller förfaranden som strider mot artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. De misstänkta avtalen och/eller samordnade förfarandena avser samordning av priser (bland annat grossistpriser) för nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES mellan de största däcktillverkarna. De misstänkta avtalen och/eller samordnade förfarandena innefattar en avsiktlig användning av företagens offentliga meddelanden för att informera varandra om varandras framtida avsikter och strategier för prissättning för att påverka varandras prispolitik. Inspektionen kan äga rum i vilken som helst av [sökandebolagets] lokaler, särskilt i de lokaler som är belägna i Frankrike.”

5 I artikel 2.2 i det angripna beslutet erinrade kommissionen om att dess inspektörer har befogenhet att beslagta handlingar under inspektionen. I artikel 3 i det angripna beslutet anges att inspektionen kan inledas den 30 januari 2024 eller kort därefter.

6 Den relevanta motiveringen i det angripna beslutet nämns i följande skäl:

”(2) Kommissionen förfogar över uppgifter som tyder på att de största däcktillverkarna inom EES, däribland [sökandebolaget], har deltagit i och möjligen fortfarande deltar i konkurrensbegränsande avtal och/eller samordnade förfaranden avseende samordning av priserna (bland annat grossistpriserna) på nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar som säljs inom EES.

(3) I synnerhet utbytte däcktillverkarna, däribland [sökandebolaget], enligt de uppgifter som kommissionen har tillgång till, kommersiellt känsliga uppgifter (inbegripet genom offentliga kanaler som var tillgängliga för alla) om sina respektive prissättningsavsikter och prissättningsstrategier för att påverka respektive prispolitik.

(4) Detta beteende inleddes åtminstone under [nämnda år], men det kan inte uteslutas att det inleddes tidigare och fortfarande pågår [(nedan kallad huvudperioden)]. Det finns uppgifter som tyder på en samordning på förhand avseende dessa produkter åtminstone [under en tidigare period] [(nedan kallad den föregående perioden, vilken med flera år föregår huvudperioden)].

(5) De bevis som kommissionen förfogar över visar att beteendet gäller nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar som säljs inom EES.

…

(8) … I varje företag kan ledningen och ett begränsat antal betrodda personer, däribland de personer som bistår vid utarbetandet av företagets offentliga uttalanden internt, ha en klar kännedom om förekomsten av misstänkta samordningsavtal och om deras exakta syfte, motiv och funktion. … Eftersom konkurrensbegränsande avtal och samordnade förfaranden utgör överträdelser av EU:s konkurrenslagstiftning, som kan leda till böter, finns det en risk för att relevant information äventyras eller förstörs om information har samlats in genom begäran om upplysningar eller om inspektionen har tillkännagetts i förväg. Detta gäller information om misstankar om samordning av framtida marknadsbeteende när det gäller priser (bland annat grossistpriser) för de berörda produkterna och misstankar om tillverkarnas val att på offentligt sätt upplysa konkurrenterna om framtida prispolitik.”

7 Den 30 januari 2024 begav sig kommissionens inspektörer tillsammans med företrädare för Autorité de la concurrence (Konkurrensmyndigheten, Frankrike) till sökandebolagets lokaler för att delge sökandebolaget det angripna beslutet och genomföra inspektionen. I detta sammanhang besökte kommissionen kontoren, samlade in material (bärbara datorer, mobiltelefoner, surfplattor, lagringsenheter), hörde flera personer och kopierade innehållet i det insamlade materialet.

8 Den 2 februari 2024 avbröts inspektionen.

9 Efter det att inspektionen hade avbrutits tillställde sökandebolaget kommissionen en handling daterad den 2 februari 2024, i vilken sökandebolaget uttryckte invändningar mot innehållet i det angripna beslutet och inspektionens förlopp. Sökandebolaget bestred såväl de materiella som de tidsmässiga påståendena om den misstänkta överträdelsen och invände mot vissa förfrågningar från kommissionens inspektörer vid inspektionen.

10 Den 4 mars 2024 återupptogs inspektionen i kommissionens lokaler i Bryssel (Belgien). Den avslutades den 7 mars 2024.

II. Parternas yrkanden

11 Sökandebolaget har, i den senaste versionen av sina inlagor, yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

13 Tribunalen påpekar inledningsvis, vad gäller förfarandet, att kommissionen i svaromålet lämnade förklaringar och materiella uppgifter för att tribunalen skulle kunna avgöra huruvida den hade tillräckligt starka indicier för att misstänka en överträdelse av konkurrensreglerna och således motivera sitt beslut att använda sig av sina inspektionsbefogenheter i sökandens lokaler.

14 Till följd av detta meddelande vidtog tribunalen två uppsättningar åtgärder för processledning, dels för att inhämta sökandebolagets synpunkter på dessa förklaringar och uppgifter, dels för att erhålla förtydliganden från kommissionen avseende vissa påståenden som gjorts i det angripna beslutet.

15 Som en del av de första åtgärderna för processledning har sökandebolaget haft möjlighet att skriftligen justera de argument som framförts i ansökan med beaktande av den utveckling som den fått kännedom om vid läsningen av svaromålet och dess bilagor. Som en del av de andra åtgärderna för processledning har sökandebolaget haft möjlighet att yttra sig skriftligen över de förklaringar och de materiella omständigheter som kommissionen lagt fram som svar på de första åtgärderna för processledning. Förhandlingen gjorde det även möjligt för sökandebolaget att yttra sig över kommissionens yttrande, inom ramen för den andra åtgärden för processledning, över sökandens svar på de första åtgärderna för processledning.

16 Yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet ska således prövas med beaktande av de förklaringar och uppgifter om materiella omständigheter som kommissionen har inkommit med, vars innehåll kommer att redovisas senare vid prövningen av huruvida de ska anses utgöra tillräckligt starka indicier för att motivera ett beslut om att ett bolag ska underkasta sig en inspektion.

17 Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring har sökandebolaget åberopat två grunder. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 på grund av att det angripna beslutet är otillräckligt motiverat. Den andra grunden avser åsidosättande av den grundläggande rätten till respekt för sökandens bostad och kommunikationer, även kallad ”rätten till hemmets okränkbarhet” eller ”rätten till privatliv”, på grund av att det angripna beslutet är godtyckligt och oproportionerligt.

18 Tribunalen konstaterar härvidlag att även om den rättsakt som angrips genom förevarande talan är det beslut enligt vilket den aktuella inspektionen ska genomföras, och även om alla de grunder som sökandebolaget har åberopat uteslutande syftar till att få beslutet ogiltigförklarat, hänför sig

vissa av de anmärkningar och argument som sökandebolaget har framställt i samband med den skriftliga delen av förfarandet till kommissionens genomförande av inspektionen vid verkställigheten av beslutet.

19 Det ska i detta hänseende erinras om att det sätt på vilket ett beslut om att genomföra en inspektion har tillämpats inte påverkar beslutets lagenlighet och att ett företag följaktligen inte kan åberopa att kontrollförfaranden inte har genomförts på ett lagenligt sätt till stöd för yrkanden om ogiltigförklaring av den rättsakt på grundval av vilken kommissionen har genomfört kontrollen (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 22 och där angiven rättspraxis, se även, i detta avseende, förslag till avgörande av generaladvokaten Pitruzzella i målet Les Mousquetaires och ITM Entreprises/kommissionen, C-682/20 P, EU:C:2022:578, punkterna 67 och 68).

20 Eftersom sökandebolaget inte har påstått att själva genomförandet av inspektionen utgör skälet till att det angripna beslutet är otillräckligt motiverat eller att sökandebolagets privata sfär har åsidosatts på ett rättsstridigt sätt, finner tribunalen emellertid att sökandebolaget endast uppmärksammade inspektionens genomförande för att illustrera de påstådda bristerna i fråga om klarhet och precision vad gäller motiveringen eller omfattningen av det ingrepp som tillåtits genom ett beslut om att sökandebolaget måste underkasta sig en inspektion (se, analogt, dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkterna 23 och 24).

21 Det är följaktligen ur denna synvinkel som dessa anmärkningar och argument ska bedömas vid prövningen av grunderna för ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

A. Den första grunden: Otillräcklig motivering

22 Sökandebolaget har gjort gällande att det angripna beslutet inte uppfyller motiveringsskyldigheten på grund av dess alltför kortfattade, allmänna, vaga och tvetydiga innehåll. Motiveringen i det angripna beslutet är vag och extensiv på grund av användningen av orden ”och/eller”, ”bland annat”, ”inbegripet” och ”åtminstone”. Fastställandet av de materiella och tidsmässiga gränserna för den misstänkta överträdelsen är således tvetydigt, ej rättfärdigat eller orimligt, vilket har lett till att sökandebolaget hindrats från att tydligt förstå vad det anklagas för och därmed berövat sökandebolaget möjligheten att fullt ut skydda sina rättigheter.

23 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

1. Inledande synpunkter

24 Det ska inledningsvis erinras om att den motivering av de rättsakter som antas av unionens institutioner som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

25 Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som den som rättsakten är riktad till kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska

och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse utan även utifrån sammanhanget och samtliga rättsregler på det ifrågavarande området (se dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 32 och angiven rättspraxis).

26 Även de regler som styr kommissionens inspektioner ska beaktas. Enligt artiklarna 4 och 20.1 i förordning nr 1/2003 ges nämligen kommissionen befogenhet att företa inspektioner i syfte att utföra sitt uppdrag att skydda den inre marknaden från snedvridning av konkurrensen och att vidta sanktionsåtgärder mot eventuella överträdelser av konkurrensreglerna på denna marknad (se dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 33 och angiven rättspraxis).

27 Det framgår således, särskilt vad gäller kommissionens inspektionsbeslut, av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 att i dessa bland annat ska anges föremålet för och syftet med inspektionen. Denna specifika motiveringsskyldighet utgör, såsom domstolen har slagit fast, ett grundläggande krav inte bara för att visa att de åtgärder som är avsedda att vidtas inom de berörda företagen är motiverade, utan också för att företagen ska kunna förstå hur omfattande deras samarbetsskyldighet är, samtidigt som deras rätt till försvar skyddas (se dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 34 och angiven rättspraxis).

28 Det ska här påpekas att kommissionen i detta avseende varken är skyldig att delge den som ett beslut om inspektion är riktad till alla upplysningar som kommissionen har om de misstänkta överträdelserna eller att företa en noggrann rättslig kvalificering av dessa överträdelser, under förutsättning att den tydligt angett de misstankar som den avser kontrollera (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 35 och angiven rättspraxis).

29 Det ankommer visserligen på kommissionen att så precist som möjligt ange vad den söker och de omständigheter som ska kontrolleras, men det är däremot inte nödvändigt att i ett inspektionsbeslut exakt fastställa den aktuella marknaden eller den exakta rättsliga kvalificeringen av de misstänkta överträdelserna och inte heller den period under vilken dessa överträdelser ska ha pågått, under förutsättning att beslutet innehåller de nödvändiga uppgifter som angetts i punkterna 24–28 ovan (se dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

30 Med hänsyn till att inspektioner sker vid inledningen av en undersökning har kommissionen nämligen generellt inte tillräcklig information för att kunna göra en specifik rättslig bedömning och den måste först kontrollera huruvida dess misstankar är riktiga samt handlingarnas omfattning, eftersom syftet med inspektionen är att samla bevis kring en misstänkt överträdelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 37 och angiven rättspraxis).

2. Invändningen om att motiveringen är alltför kortfattad eller allmänt hållen

31 I förevarande fall ska det påpekas att det angripna beslutet innehåller en särskild motivering avseende föremålet för och syftet med inspektionen som, i enlighet med den rättspraxis som anges i punkterna 24–30 ovan, syftar till att visa att det planerade ingripandet i sökandebolagets lokaler var motiverat och att göra det möjligt för sökandebolaget att förstå omfattningen av sin

samarbetsskyldighet och samtidigt skydda dess rätt till försvar. Motiveringen syftar således till att uppfylla kommissionens skyldighet att klart ange de misstankar som den avser att undersöka och att så exakt som möjligt ange vad som eftersöks och de uppgifter som undersökningen ska omfatta, utan att kommissionen för den skull är skyldig att delge sökandebolaget alla uppgifter som den förfogar över vid delgivningen av inspektionsbeslutet eller att i detta beslut göra en strikt rättslig kvalificering av en överträdelse som ännu endast är misstänkt och på intet sätt styrkt.

32 Det framgår av artikel 1 i det angripna beslutet, i vilken föremålet för och syftet med inspektionen anges, att kommissionens misstankar avser sökandens eventuella deltagande i avtal eller förfaranden som strider mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet och som avser ”samordning mellan de största däcktillverkarna av priser (bland annat grossistpriser) för nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES” (nedan kallad den misstänkta samordningen).

33 Motiveringen i det angripna beslutet innehåller även flera preciseringar som gör det möjligt att bättre identifiera den samordning som kommissionen misstänkte, vilken avsåg ”bland annat grossistpriser” (artikel 1 och skäl 2 i det angripna beslutet), som omfattade ”en avsiktlig användning av företagens offentliga meddelanden för att informera varandra om varandras framtida avsikter och strategier för prissättning för att påverka varandras prispolitik” (artikel 1 i det angripna beslutet) och som i synnerhet gav upphov till ”[utbyte mellan däcktillverkarna av] kommersiellt känsliga uppgifter (inbegripet genom offentliga kanaler som var tillgängliga för alla) om sina respektive prissättningsavsikter och prissättningsstrategier för att påverka respektive prispolitik” (skäl 3 i det angripna beslutet).

34 I motsats till vad sökandebolaget har hävdat kan en sådan motivering inte anses vara alltför kortfattad eller allmänt hållen, eftersom den innehåller de misstankar som kommissionen avsåg att kontrollera vid inspektionen vad gäller den misstänkta samordningen och anger vad som eftersöktes och vilka omständigheter som undersökningen skulle avse.

3. Invändningen avseende en vag, tvetydig, oprecis eller extensiv motivering och dess konsekvenser för förståelsen av vad som kritiseras

35 När det gäller frågan huruvida motiveringen i det angripna beslutet är så klar och precis som möjligt, ska det vid prövningen av motiveringen säkerställas att kommissionens beskrivning av den misstänkta samordningen inte innehåller sådana oklarheter eller tvetydigheter att sökandebolaget inte kan förstå omfattningen av sin samarbetsskyldighet, och samtidigt skydda sin rätt till försvar i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkterna 24–30 ovan.

36 Användningen av det alternativa förslaget ”och/eller” i beskrivningen av den misstänkta samordningens form, som enligt kommissionen kan ha skett såväl genom avtal mellan företag som genom samordnade förfaranden, medför inte några särskilda konsekvenser för sökandebolaget. I förevarande fall är den exakta rättsliga kvalificeringen av den misstänkta samordningen, som ett avtal mellan företag eller ett samordnat förfarande, beroende av en bedömning som inte kan krävas när inspektionsbeslutet avfattas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkterna 36 och 37). Under alla omständigheter förefaller resultatet av denna kvalificering i förevarande fall inte kunna ändra omfattningen av sökandebolagets samarbetsskyldighet eller omfattningen av dess rätt till försvar vid inspektionen. När sökandebolaget tillfrågades på denna punkt vid förhandlingen kunde det inte identifiera en sådan konsekvens i förevarande fall.

37 När det gäller användningen av orden ”bland annat” eller ”inbegripet” för att beskriva kommissionens misstankar, underlättar användningen av dessa ord förståelsen av de uppgifter som de ingår i, det vill säga ”bland annat grossistpriser” och ”inbegripet genom offentliga kanaler som var tillgängliga för alla”, genom att göra det möjligt för sökandebolaget att bättre förstå vad det anklagas för vid den tidpunkt då den åläggs att underkasta sig en inspektion.

38 För det första illustrerar dessa uppgifter innehållet i den misstänkta samordningen. Kommissionens misstankar avser således en överträdelse av konkurrensreglerna som består i en samordning av priserna på nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar som säljs inom EES. Genom att påpeka att den misstänkta samordningen ”bland annat” – det vill säga på ett sätt som förtjänar att noteras – avser grossistpriserna, har kommissionen preciserat vad som läggs sökandebolaget till last. På samma sätt har kommissionen genom att understryka att samordningen av priserna mellan de största däcktillverkarna, däribland sökandebolaget, skedde genom ett utbyte av kommersiellt känslig information om deras respektive avsikter och prisstrategier som – vilket är innebörden av ”inbegripet” – omfattar utbyten som genomförts via offentliga kanaler som är tillgängliga för alla eller inbegriper avsiktlig användning av offentliga meddelanden från företag, klargjort vad den misstänkta samordningen bestod av.

39 För det andra gör användningen av orden ”bland annat” eller ”inbegripet” det möjligt att förstå att den information som kommissionen har tillgång till inte endast avser de uppgifter som följer dessa angivelser. Kommissionens misstankar rör således mer allmänt tillverkarnas samordning av priser, och inte bara grossistpriser, för nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES och innebär att andra medel än offentliga kanaler som är tillgängliga för alla har kunnat användas för att utbyta kommersiellt känslig information om dessa tillverkares respektive avsikter och prisstrategier.

40 Användningen av orden ”bland annat” eller ”inbegripet” gör det möjligt att anse att de illustrerande exempel som ges inte utgör uttömmande indikationer på det materiella innehållet i den misstänkta överträdelsen.

41 Vad gäller användningen av uttrycket ”åtminstone” för att definiera den misstänkta samordningens tidsmässiga dimension, framgår det av den första meningen i skäl 4 i det angripna beslutet att denna samordning började ”åtminstone” under en huvudsaklig period, att det inte kan uteslutas att den började tidigare och att den fortfarande pågick när det angripna beslutet antogs. Det framgår även av den andra meningen i detta skäl att det finns uppgifter som tyder på en föregående samordning avseende nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar som sålts inom EES ”åtminstone” under en tidigare period.

42 I förevarande fall ska det påpekas att kommissionen, genom att på eget initiativ besluta att lämna vissa uppgifter om den misstänkta samordningens tidsmässiga dimension, ansåg att det var nödvändigt att nämna dessa uppgifter i det angripna beslutet för att sökandebolaget skulle kunna förstå omfattningen av sin samarbetsskyldighet och skydda sin rätt till försvar vid inspektionen. Dessa uppgifter utgör således en del av motiveringen och gör det möjligt att avgöra vilka omständigheter som undersökningen ska avse.

43 Tribunalen konstaterar således att motiveringen i punkt 41 ovan gör det möjligt för sökanden att förstå innebörden av det angripna beslutet och för tribunalen att utföra sin prövning. I denna motivering anges nämligen dels att den misstänkta samordningen ”inleddes åtminstone” under huvudperioden, utan att det kan uteslutas att den ”inleddes tidigare” och att den ”fortfarande pågår”, dels att det finns omständigheter som tyder på en föregående samordning ”åtminstone”

under den föregående perioden. Denna motivering gör det även möjligt att förstå – vilket kommissionen har bekräftat vid tribunalen – antingen att den misstänkta överträdelsen kan ha pågått under lång tid, det vill säga från början av den föregående perioden till slutet av den huvudperiod som nämns i det angripna beslutet, eller att den misstänkta överträdelsen åtminstone hade börjat under den föregående perioden och att den åtminstone skulle ha återupptagits under huvudperioden och att det i så fall skulle vara nödvändigt att kontrollera huruvida den hade fortsatt eller upprepats, även under mellanperioden mellan den föregående perioden och den huvudsakliga perioden som nämns i det angripna beslutet.

44 En sådan innebörd, som sökandebolaget kunde förstå, gör det möjligt att slå fast att sökandebolaget inte befann sig i en situation där bolaget var förhindrat att tydligt förstå kommissionens misstankar och följaktligen fråntogs möjligheten att fullt ut skydda sin rätt till försvar efter delgivningen av det angripna beslutet.

45 Det ska i detta hänseende påpekas, i likhet med vad kommissionen har gjort, att denna motivering gjorde det möjligt för sökandebolaget att påstå att det inte fanns någon som helst uppgift om den period som förflöt mellan de två perioder som nämns i det angripna beslutet.

46 Sökandebolagets argumentation om att motiveringen avseende den misstänkta överträdelsens materiella och tidsmässiga omfattning var tvetydig, ej rättfärdigad eller oskälig visar inte heller på något verkligt problem med förståelsen, utan grundar sig snarare på tanken att de uppgifter som kommissionen lämnade i det angripna beslutet vad gäller innehållet i dess misstankar inte stöds av tillräckligt starka indicier.

47 Sådana frågor, som inte rör förekomsten av en motivering som sådan, utan förekomsten av indicier som kan motivera de misstankar som nämnts, kommer därefter att prövas inom ramen för den andra grunden med beaktande av de förklaringar och uppgifter om materiella omständigheter som kommissionen har lämnat för att möjliggöra en domstolsprövning av ett administrativt beslut genom vilket mottagaren åläggs att underkasta sig en inspektion av de skäl som anges i detta beslut.

48 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden, eftersom motiveringen i det angripna beslutet, i enlighet med artikel 296 FEUF, gör det möjligt för sökandebolaget att få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och för tribunalen att utföra sin prövning. I denna motivering anges även, i enlighet med artikel 20.4 i förordning nr 1/2003, föremålet för och syftet med inspektionen på ett sätt som är tillräckligt för att visa att det planerade ingripandet i sökandebolagets lokaler är motiverat och göra det möjligt för sökandebolaget att förstå omfattningen av sin samarbetsskyldighet, och samtidigt skydda sin rätt till försvar.

B. Den andra grunden: Åsidosättande av sökandebolagets rätt till respekt för sin bostad och skydd för sin kommunikation

49 Sökandebolaget har gjort gällande att det angripna beslutet inte iakttar rätten till respekt för dess bostad och kommunikationer, även kallad ”den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet”. Denna grund består av två delar. För det första anförs att det angripna beslutet är godtyckligt, eftersom kommissionen inte har tillräckligt starka indicier för att kunna misstänka att sökandebolaget varit inblandat i en överträdelse av konkurrensrätten. För det andra utgör det angripna beslutet ett oproportionerligt ingrepp i dess funktion och resultat. Sökandebolaget har inledningsvis gjort gällande att med hänsyn till likheten mellan ett exempel som hämtats från

riktlinjerna för tillämpningen av artikel 101 [FEUF] på horisontella samarbetsavtal (EUT C 259, 2023, s. 1) (nedan kallade 2023 års riktlinjer) och den misstänkta samordningen, har förevarande mål endast till syfte att konkretisera det teoretiska fall som nämns i detta exempel, utan att hänsyn tas till särdragen i den situation som undersöks.

1. Inledande synpunkter

50 Det kan konstateras att en juridisk person, i likhet med en fysisk person, kan åberopa den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet, vilken ingår i skyddet för privatlivet.

51 Det ska nämligen erinras om att kravet på skydd mot godtyckliga och oproportionerliga ingripanden av offentliga organ på fysiska och juridiska personers privata områden är erkänt som en allmän unionsrättslig princip (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 34 och där angiven rättspraxis; dom fastställd efter överklagande genom dom av den 30 januari 2020, České dráhy/kommissionen, C-538/18 P och C-539/18 P, ej publicerad, EU:C:2020:53).

52 Det ska även påpekas att den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet är en allmän unionsrättslig princip, som numera kommer till uttryck i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), vilken motsvarar artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (se dom av den 18 juni 2015, Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, C-583/13 P, EU:C:2015:404, punkt 19 och angiven rättspraxis).

53 Enligt artikel 7 i stadgan har var och en rätt till respekt för sitt familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer. I artikel 52.1 i stadgan preciseras att varje begränsning i utövandet av denna rätt ska vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i denna rättighet samt med proportionalitetsprincipen, enligt vilken begränsningar endast får göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

54 Enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna har var och en vidare rätt till respekt för sin bostad och sin korrespondens, och en offentlig myndighet får inte ingripa i utövandet av denna rättighet annat än med stöd av lag och om det utgör en åtgärd som är nödvändig i ett demokratiskt samhälle.

55 För att skydda en juridisk persons verksamhetssfär mot godtyckliga eller oproportionerliga ingripanden från det allmänna och för att respektera den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet, det vill säga en juridisk persons rätt till respekt för sin bostad och sina kommunikationer, ska det erinras om att ett inspektionsbeslut ska syfta till att samla in de handlingar som är nödvändiga för att fastställa huruvida en viss faktisk och rättslig situation, som kommissionen redan har upplysningar om, verkligen föreligger och i sådant fall i vilken omfattning. Dessa upplysningar ska utgöra tillräckligt starka indicier för att det ska finnas anledning att misstänka att konkurrensreglerna har överträtts (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

56 Med andra ord är innehav av tillräckligt starka indicier som ger anledning att misstänka att konkurrensreglerna har överträtts en nödvändig förutsättning för att kommissionen ska kunna besluta om att genomföra en inspektion enligt artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 (dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 36).

57 Med iakttagande av de principer som nämns i punkterna 51–56 ovan ska det vidare erinras om att villkoren i ett beslut om att genomföra en inspektion inte får gå längre än omfattningen av den överträdelse som sådana indicier kan ge anledning att misstänka (dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 37).

58 Eftersom motiveringen av ett beslut om att genomföra en inspektion avgränsar de befogenheter som kommissionens tjänstemän ges, får endast sådana handlingar som omfattas av inspektionens ändamål eftersökas (dom av den 18 juni 2015, Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, C-583/13 P, EU:C:2015:404, punkt 60). Den allmänna princip som nämns i punkt 51 ovan utgör således hinder för formuleringar i ett beslut om att genomföra en inspektion som utvidgar detta område utöver vad som följer av de tillräckligt starka indicier som kommissionen förfogar över vid tidpunkten för antagandet av ett sådant beslut (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

59 Det är mot denna bakgrund som tribunalen ska pröva sökandebolagets argument att det angripna beslutet är godtyckligt eller oproportionerligt i förhållande till rätten till respekt för sökandebolagets bostad och kommunikationer.

2. Likheten mellan ett exempel som nämns i 2023 års riktlinjer och den misstänkta samordningen

60 Sökandebolaget har ifrågasatt det angripna beslutets motivering, nödvändighet och proportionalitet, eftersom det förefaller syfta till att tillämpa ett exempel som saknar grund i rättspraxis och som inte är föremål för offentligt samråd. Kort före inspektionen gav kommissionen exempel på ett nytt fall av överträdelse av konkurrensreglerna i 2023 års riktlinjer. Detta exempel fanns inte med i det utkast till riktlinjer som var föremål för offentligt samråd och innehöll inte någon hänvisning till rättspraxis eller beslutspraxis. Likheten mellan detta exempel och det angripna beslutet, i vilket det i huvudsak hänvisas till uppgifter om transkriberingar av *earnings calls* (telefonkonferenser om resultat), ensidiga offentliga tillkännagivanden om prishöjningar och en påstådd disciplin inom sektorn för att upprätthålla marginalerna, är därför förvånande.

61 Kommissionen har gjort gällande att även om den nämnda likheten förelåg, har sökandebolaget inte förklarat på vilket sätt detta skulle göra det angripna beslutet godtyckligt och oproportionerligt.

62 I förevarande fall ska det inledningsvis påpekas att kommissionen, i sin redogörelse för de förklaringar och materiella omständigheter som kan motivera det angripna beslutet, inledningsvis gjorde gällande att enligt dess bedömning kunde offentliga uttalanden från företag underlätta en samordning och komplettera, eller till och med ersätta, hemliga meddelanden för att genomföra konkurrensbegränsande samverkan. För att kunna bedöma ett sådant antagande erinrade kommissionen om att den hade lagt fram ett exempel på ”ensidiga offentliga tillkännagivanden” i den del som avsåg huruvida informationsutbytet var förenligt med 2023 års riktlinjer. Detta exempel, som motsvarar exempel 4 i punkt 432 i 2023 års riktlinjer, har följande lydelse:

”Situation: Den verkställande direktören för en stor tillverkare av en homogen produkt hänvisar offentligt under ett reguljärt konferenssamtal om företagets ekonomiska resultat till behovet av att svara på nyligen genomförda höjningar av råvarupriserna och åtgärda de befintliga alltför låga vinstmarginalerna genom en branschomfattande prishöjning. Hon nämner att hon skulle gå med

på vilken prishöjning som helst som konkurrenterna skulle tillkännage på marknaden. Hon uttrycker också sin övertygelse om att branschen har ’tillräckligt med disciplin’ för att veta vad som krävs för att ’återigen få ordning på marginalerna’. Trots allt, säger hon, genomförde branschen framgångsrikt prishöjningar för tio år sedan, när den befann sig i en liknande situation.

Analys: Den verkställande direktörens uttalanden i konferenssamtalet om företagets ekonomiska resultat kan tolkas som en ensidig uppmaning till samverkan. Det faktum att tillkännagivandet sker offentligt utesluter inte i sig att det skulle kunna utgöra samverkan i den mening som avses i artikel 101.1 [FEUF]. Uttalandena kan skapa en potentiell fokuspunkt för samordning mellan konkurrenter. Om till exempel andra konkurrenter gör samtidiga uttalanden eller beter sig på marknaden på ett sätt som visar att de har beaktat uppmaningen att samverka när de fastställer sina egna framtida handlingar på marknaden, och beroende på det rättsliga och ekonomiska sammanhanget, kan beteendet utgöra en begränsning av konkurrensen genom syfte i den mening som avses i artikel 101.1 [FEUF]. Andra konkurrenter kan begränsa denna risk genom att offentligt ta avstånd från tillkännagivandena eller genom att rapportera tillkännagivandena till de offentliga myndigheterna.”

63 På samma sätt ska det konstateras att kommissionen i det angripna beslutet angav att det fanns misstankar om ett förfarande som stred mot artikel 101 FEUF och som avsåg ”samordning av priser (bland annat grossistpriser) för nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES mellan de största däcktillverkarna”, vilket innefattade ”en avsiktlig användning av företagens offentliga meddelanden för att informera varandra om varandras framtida avsikter och strategier för prissättning för att påverka varandras prispolitik” och som särskilt gav upphov till ”[utbyte mellan däcktillverkarna av] kommersiellt känsliga uppgifter (inbegripet genom offentliga kanaler som var tillgängliga för alla) om [dessa avsikter och strategier]”.

64 I den mån det föreligger en viss likhet mellan den situation som nämns i exempel 4 i punkt 432 i 2023 års riktlinjer och den misstänkta samordningen, kan denna likhet emellertid inte i sig göra det möjligt att dra slutsatsen att det angripna beslutet, som redan vid prövningen av den första grunden har angetts uppfylla motiveringsskyldigheten, därför var godtyckligt eller oproportionerligt.

65 Det ska nämligen allmänt erinras om att kommissionen, i egenskap av den institution som ansvarar för genomförandet av konkurrenspolitiken, har möjlighet att i riktlinjer ge vägledning om sin tolkning av huruvida beteenden som ännu inte har beivrats är förenliga med konkurrensrätten.

66 Vad särskilt gäller förevarande mål framgår det av de förklaringar och uppgifter som kommissionen har lämnat i sitt svaromål att det angripna beslutet antogs efter ett förfarande som bestod i att identifiera en särskild situation som uppfyllde de kriterier som kommissionen hade fastställt inom ramen för sitt uppdrag att genomföra konkurrenspolitiken.

67 Under dessa omständigheter finns det inget i handlingarna i målet som gör det möjligt att anse att det angripna beslutet antogs enbart i syfte att ge ett exempel i 2023 års riktlinjer. De förklaringar och uppgifter som kommissionen har lämnat i svaromålet och som svar på de första åtgärderna för processledning gör det tvärtom möjligt att anse att det angripna beslutet följer av genomförandet av principer som definierats på ett objektivt sätt utan att särskilt avse en viss sektor eller ett visst företag (se punkterna 91–104 nedan).

68 Likheten mellan ett exempel som nämns i 2023 års riktlinjer och den misstänkta samordningen i förevarande mål kan följaktligen inte i sig påverka det angripna beslutets nödvändighet eller proportionalitet. Sökandens argument i detta avseende kan således inte godtas.

3. Den första delgrunden: Huruvida det angripna beslutet är godtyckligt

69 Sökandebolaget har gjort gällande att det angripna beslutet är godtyckligt. I beslutet ges kommissionen rätt att fiska efter bevis i sökandebolagets lokaler och i dess kommunikationer. För det första anges i det angripna beslutet att ”[k]ommissionen förfogar över uppgifter” och ”bevis” avseende en misstänkt samordning, utan att det lämnas några ytterligare uppgifter om deras art, form, datum och vilka företag som avses. För det andra tyder denna brist på detaljer, liksom den vaga och bristfälliga beskrivningen av den misstänkta samordningen, på att kommissionen inte hade tillräckligt starka indicier till stöd för sina misstankar. Det ankommer således på unionsdomstolen att avgöra huruvida kommissionen hade sådana indicier. För det tredje innebär betoningen på kommunikation via offentliga kanaler som är tillgängliga för alla eller på den ofullständiga helhetsbedömningen av begreppet pris enligt sökandebolaget en uppenbar felbedömning av en industriell prisbildning, vilken är särskilt komplicerad och inte kan reduceras till några få uttalanden. Detta missförstånd medför enligt sökandebolaget att den motivering för inspektionen som anges i det angripna beslutet blir verkningslös.

70 Kommissionen har bestritt sökandebolagets argument. Kommissionen anser att den har tillräckligt starka indicier för att misstänka att det konkurrensbegränsande beteende som avses i det angripna beslutet föreligger och således motivera inspektionen, såsom framgår av de uppgifter som lämnats till tribunalen.

71 I förevarande fall ska det fastställas dels huruvida kommissionen hade tillräckligt starka indicier som gav anledning att misstänka att sökandebolaget hade överträtt konkurrensreglerna, dels huruvida det område för inspektionen som avgränsats genom det angripna beslutet endast omfattade den överträdelse som dessa indicier gav kommissionen anledning att misstänka.

a) Den omständigheten att det inte var nödvändigt att i det angripna beslutet lämna alla uppgifter som kommissionen förfogade över

72 Det ska påpekas att parterna är eniga om att även om det ankommer på kommissionen att lämna vissa uppgifter i ett beslut om att genomföra en inspektion, det vill säga en redogörelse för de misstankar som den grundar sin bedömning på och en uppgift om att den förfogar över indicier som gör det möjligt att på allvar stödja dessa misstankar, behöver beslutet likväl inte innehålla alla uppgifter som kommissionen har tillgång till i detta skede av utredningen. Det måste göras en avvägning mellan vad som ska anges i det angripna beslutet och vad som inte behöver anges i detta beslut.

73 En sådan balans har nämnts flera gånger i rättspraxis.

74 Även om kommissionen inte är skyldig att delge mottagaren av ett beslut om att genomföra en inspektion alla de uppgifter som den förfogar över avseende den misstänkta överträdelsen, ska den däremot i inspektionsbeslutet så exakt som möjligt ange de misstankar som den avser att kontrollera, det vill säga vad som eftersöks och vad inspektionen ska omfatta (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkterna 38 och 39 samt där angiven rättspraxis).

75 Vidare gäller att även om kommissionen, för att visa att inspektionen är motiverad, är skyldig att i beslutet om inspektion på ett detaljerat sätt visa att den förfogar över allvarliga konkreta uppgifter och indicier som ger den anledning att misstänka den överträdelse som det företag som inspektionen avser misstänks ha gjort sig skyldigt till, kan det inte krävas av kommissionen att den under förundersökningsskedet, utöver de misstankar om överträdelse som den avser att kontrollera, anger indicierna, det vill säga de omständigheter som föranleder den att anta att det föreligger en överträdelse av artikel 101 FEUF. En sådan skyldighet skulle äventyra den jämvikt som genom rättspraxis upprättats mellan säkerställandet av undersökningens effektivitet och säkerställandet av det berörda företagets rätt till försvar (se, analogt, dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

76 Av det ovan anförda följer att kommissionen i det angripna beslutet var skyldig att redogöra för innehållet i sina misstankar i den form som den ansåg lämplig och precisera att den förfogade över indicier som kunde styrka dem om det fanns anledning och, i förekommande fall, att kontrollera att ett sådant beslut inte otillbörligen kränkte rätten till respekt för hemmet och kommunikationer.

77 I detta sammanhang kan kommissionen, i motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande, inte klandras för att i det angripna beslutet ha angett att den ”förfoga[de] över upplysningar” och ”bevis” avseende den misstänkta samordningen eller vissa av dess aspekter, utan att lämna fler uppgifter än dem som nämndes i beslutet om dessa uppgifters art eller form, eller ens preciseringar om när de skedde och vilket företag som avses. Sådana uppgifter eller preciseringar krävs inte vid den tidpunkt då kommissionen delger ett beslut om inspektion.

b) Huruvida de indicier som kommissionen har lagt fram är tillräckligt starka för att motivera det angripna beslutet

1) Inledande synpunkter

78 Det ska påpekas att när unionsdomstolen ska göra en prövning av ett inspektionsbeslut för att kontrollera att beslutet inte är godtyckligt, såsom i förevarande fall, ska den förvissa sig om att det finns tillräckligt starka indicier som ger anledning att misstänka att det berörda företaget har överträtt konkurrensreglerna (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

79 Det framgår av rättspraxis att tribunalen ska undersöka kommissionens indicier och kontrollera huruvida de är tillräckligt starka när det företag till vilket ett beslut som fattats enligt artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 riktar sig lägger fram vissa uppgifter som ifrågasätter huruvida kommissionen hade tillräckligt starka indicier för att anta ett sådant beslut (se dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen, T-325/16, EU:T:2018:368, punkt 49 och där angiven rättspraxis). En sådan prövning, som kräver att tribunalen erhåller de tillräckligt starka indicier som kommissionen anser vara relevanta för att visa detta, gjordes i de mål som gav upphov till dom av den 14 november 2012, Nexans France och Nexans/kommissionen (T-135/09, EU:T:2012:596), och dom av den 20 juni 2018, České dráhy/kommissionen (T-325/16, EU:T:2018:368), och i de mål som gav upphov till dom av den 5 oktober 2020, Casino, Guichard-Perrachon och AMC/kommissionen (T-249/17, EU:T:2020:458), dom av den 5 oktober 2020, Intermarché Casino Achats (T-254/17, ej publicerad, EU:T:2020:459), och dom av den 5 oktober 2020, Les Mousquetaires och ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Såsom framgår av domen av den 18 juni 2015, Deutsche Bahn m.fl./kommissionen (C-583/13 P, EU:C:2015:404, punkterna 30–36), gör förekomsten av en fullständig domstolsprövning av lagenligheten, som utförs i efterhand på grundval av de omständigheter som sökanden har anfört till stöd för de åberopade grunderna och som rör såväl rättsfrågor som sakfrågor, det möjligt att kompensera avsaknaden av ett förhandstillstånd från en rättslig myndighet och säkerställa att inspektionsåtgärden är förenlig med den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet.

81 I förevarande fall ska denna domstolsprövning göras med beaktande av de väsentliga kännetecken för den misstänkta samordningen som kommissionen har redogjort för i det angripna beslutet.

82 I materiellt hänseende avsåg den misstänkta samordningen således ”bland annat grossistpriser”, omfattade ”en avsiktlig användning av företagens offentliga meddelanden för att informera varandra om varandras framtida avsikter och strategier för prissättning för att påverka varandras prispolitik” och gav i synnerhet upphov till ”[utbyte mellan däcktillverkarna av] kommersiellt känsliga uppgifter (inbegripet genom offentliga kanaler som var tillgängliga för alla) om [dessa] avsikter och strategier”.

83 På samma sätt har den misstänkta samordningen i tidsmässigt hänseende ”åtminstone” ägt rum under huvudperioden och den föregående perioden, för vilka kommissionen har angett respektive år.

84 Det ska även erinras om att kommissionen i förevarande mål i svaromålet har lämnat förklaringar och materiella uppgifter för att tribunalen ska kunna avgöra huruvida kommissionen förfogade över tillräckligt starka indicier för att styrka sina misstankar och motivera inspektionen, vilket har underlättat tribunalens prövning.

85 Vad gäller frågan huruvida dessa förklaringar och materiella omständigheter kan anses tillräckligt allvarliga för att motivera inspektionen, erinrar tribunalen om följande.

86 För det första är frågan inte huruvida de relevanta indicierna gör det möjligt att fastställa, och inte bara misstänka, förekomsten av det misstänkta konkurrensbegränsande beteendet mot bakgrund av de kriterier som anges i artikel 101.1 FEUF. Denna fråga kan inte avgöras så tidigt, bland annat eftersom det som är av betydelse i detta skede av utredningen är huruvida en inspektion, som var avsedd att stödja de misstankar som kunde härledas ur dessa indicier, kunde göra det möjligt för kommissionen att samla in de uppgifter som fortfarande kunde saknas för att fastställa den misstänkta överträdelsen, vilket således skulle motivera kommissionens intrång i sökandebolagets rätt till respekt för sin bostad och sina kommunikationer.

87 Det följer av skillnaden mellan bevisningen för en överträdelse och de indicier som ligger till grund för ett inspektionsbeslut att de sistnämnda inte behöver visa att en överträdelse föreligger och vad den består i. I annat fall skulle den ändamålsenliga verkan av kommissionens befogenheter enligt artikel 20 i förordning nr 1/2003 gå förlorad (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 mars 2014, Cementos Portland Valderrivas/kommissionen, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 59).

88 Den omständigheten att omständigheterna kan tolkas på olika sätt hindrar följaktligen inte att de utgör tillräckligt tydliga indicier så länge som den av kommissionen förordade tolkningen framstår som rimlig (se, analogt, beträffande ett beslut om begäran om upplysningar, dom av den 14 mars 2014, Cementos Portland Valderrivas/kommissionen, T-296/11, EU:T:2014:121, punkt 59). Vid bedömningen av huruvida kommissionens tolkning framstår som rimlig ska det

beaktas att kommissionens befogenhet att genomföra inspektioner innebär befogenhet att efterforska upplysningar som ännu inte är kända eller fullt identifierade (se dom av den 14 november 2012, Nexans France och Nexans/kommissionen, T-135/09, EU:T:2012:596, punkt 62 och där angiven rättspraxis) under förutsättning att dessa omständigheter, efter en prövning, kan hänföras till föremålet för inspektionen och till de tillräckligt starka indicier som ligger till grund för de misstankar om överträdelse som motiverar beslutet om inspektion.

89 Det ska även erinras om att de olika indicier som gör det möjligt att misstänka en överträdelse inte ska bedömas isolerat utan sammantaget och att de ömsesidigt kan stödja varandra (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 november 2014, Alstom Grid/kommissionen, T-521/09, EU:T:2014:1000, punkt 54 och där angiven rättspraxis, och dom av den 29 februari 2016, EGL m.fl./kommissionen, T-251/12, ej publicerad, EU:T:2016:114, punkt 150 och där angiven rättspraxis).

90 Det ska för det andra understrykas att förevarande mål handlar om det preliminära utredningsskedet, det vill säga en tidpunkt då kommissionen ännu inte har tagit ställning till huruvida den misstänkta överträdelsen verkligen ägt rum. I detta skede innebär inte den omständigheten att kommissionen har genomfört en inspektion att det berörda företaget har gjort sig skyldigt till ett konkurrensbegränsande beteende och föregriper inte på något sätt resultatet av den pågående undersökningen. Det ska således erinras om att sökandebolaget omfattas av oskuldspresumtionen och att det ankommer på kommissionen att, i förekommande fall, i det slutliga beslutet bevisa förekomsten av det åsidosättande av artikel 101.1 FEUF som misstänks i det angripna beslutet.

2) Den metod som använts för att identifiera misstänkta uttalanden

91 Innan de förklaringar och uppgifter om materiella omständigheter som kommissionen har lagt fram granskas är det nödvändigt att ta upp parternas argument avseende den metod som använts för att identifiera däcksektorn.

92 Det ska nämligen erinras om att kommissionen, i sin redogörelse för de förklaringar och de materiella omständigheter som kunde motivera det angripna beslutet, preciserade att den uppmärksamhet som ägnades åt den konkurrensbegränsande samordningen genom offentliga kanaler (se punkt 62 ovan) fick kommissionen att inrätta en marknadsbevakning för att analysera flera hundratusentals *earnings calls* inom olika sektorer och i flera geografiska områden för att söka efter misstänkta offentliga uttalanden. Kommissionen angav i detta avseende att *earnings calls* regelbundet organiserades mellan ett företags ledning och analytiker, investerare och media för att diskutera företagets ekonomiska resultat och att innehållet i dessa utdrag var tillgängligt för allmänheten, eftersom vissa företag publicerade dem på sina webbplatser, eller gick att ta del av i avgiftsbelagda databaser.

93 Enligt kommissionen syftade dess analys till att identifiera de situationer där ledningen för konkurrerande företag, särskilt ofta och under en längre period, använde uttryck som kunde tyda på en samverkan. Enligt resultatet av denna analys skiljer sig däcksektorn i detta avseende från andra sektorer genom det stora antal misstänkta offentliga meddelanden som kommissionen har konstaterat.

94 Som en första åtgärd för processledning anmodade tribunalen kommissionen att precisera innehållet i de åtgärder som den hade vidtagit för att identifiera däcksektorn. Därigenom följde tribunalen upp de synpunkter som sökandebolaget lämnat parallellt på uppgifterna i kommissionens svaromål, enligt vilka de uppgifter som lämnats om identifieringen av däcksektorn var mycket oklara och inte gjorde det möjligt att förklara att de var ”problematiska”.

95 Som svar på denna begäran uppgav kommissionen att den hade upprättat en databas bestående av hundratusentals *earnings calls* som erhållits från en leverantör av finansiella uppgifter. Kommissionen angav även att den hade analyserat uppgifterna i databasen kvantitativt genom att använda nyckelsökord för en lång period som inte bara omfattade huvudperioden utan även den föregående perioden (nedan kallad undersökningsperioden) för att identifiera förekomsten av eventuella samordnade förfaranden och således de sektorer där *earnings calls* skulle undersökas mer i detalj inom ramen för en kvalitativ analys. Enligt vad kommissionen har angett hade två kategorier av nyckelsökord använts: en första kategori bestående av nästan ett hundratal bigram (två på varandra följande ord) knutna till relevanta strategiska affärsbeslut och en andra kategori bestående av mer än 400 bigram för att identifiera uttalanden om hur konkurrenterna betedde sig eller skulle agera i framtiden. I sitt svar gav kommissionen några exempel på bigram som använts för de båda kategorierna.

96 Vad därefter beträffar de uppnådda resultaten påpekade kommissionen att även om hälften av samtliga analyserade *earnings calls* inte innehöll några bigram som omfattades av de ovannämnda kategorierna, kännetecknades *earnings calls* hos de största däcktillverkarna av ett betydande antal meddelanden som innehöll minst ett bigram kopplat till strategiska affärsbeslut och ett betydande antal meddelanden som innehöll minst ett bigram kopplat till konkurrensbeteendet. Dessutom återfanns en icke obetydlig del av dessa *earnings calls* i ”topp 5” eller ”topp 10” för *earnings calls* för alla de företag som undersöktes under undersökningsperioden som oftast nämnde dessa bigram. De största däcktillverkarnas *earnings calls* kännetecknades också av användningsfrekvensen för bigram i den ena eller den andra kategorin.

97 För att illustrera dessa resultat hänvisade kommissionen till vissa *earnings calls* från de största däcktillverkarna, vilka alla ägde rum under huvudperioden eller strax dessförinnan, för vilka den angav antalet citerade bigram, den berörda kategorin av bigram (affärsstrategi eller konkurrensbeteende) och placeringen av dessa *earnings calls* på den högsta nivån av *earnings calls*, där bigram av denna kategori angavs oftast.

98 Det var på grundval av dessa omständigheter som kommissionen ansåg att de största däcktillverkarna skilde sig från företag inom andra sektorer genom det större antalet kommunikationer med bigram som kunde tyda på ett potentiellt samordnat beteende, vilka därefter granskades kvalitativt för att bättre förstå det sammanhang i vilket de identifierade bigrammen ingick. Kommissionen preciserade i detta avseende att den kvalitativa analysen av dessa största däcktillverkares *earnings calls* avsåg både *earnings calls* som identifierats efter den kvantitativa analysen och *earnings calls* som inte hade identifierats i denna analys. De uppgifter som angetts ovan gjorde det således möjligt för kommissionen att fastställa det samband som den ansåg föreligga mellan ett teoretiskt beteende bestående av ensidiga offentliga tillkännagivanden och förevarande ärende.

99 Sökandebolagets synpunkter på beskrivningen av de åtgärder som kommissionen vidtog inom ramen för sin ursprungliga kvantitativa analys gör det inte möjligt att ifrågasätta den metod och de resultat av analysen som anges ovan.

100 Sökandebolaget har i sitt yttrande över kommissionens förtydliganden påstått att den kvantitativa analysen inte på något sätt visar att det förekommit någon samverkan. Sökandebolaget har anfört att de exempel på bigram som kommissionen har tillhandahållit inte alls är problematiska, eftersom dessa bigram ofta används av däckindustrin eller andra sektorer och att motsvarande uttalanden lätt kan förklaras med uppgifter om produkterna, marknaden eller perioden i fråga. Sökandebolaget har i detta avseende ingett utdrag ur *earnings calls* från företag som är verksamma inom andra industrisektorer eller däcktillverkare och som innehåller uttalanden av samma slag som de omtvistade uttalandena. Sökandebolaget har också gjort gällande att det finns många skäl för sådana uttalanden, såsom genomförandet av en industristrategi som bygger på innovation, förekomsten av exogena inflationstryck eller behovet av att besvara analytikernas frågor.

101 Tribunalen konstaterar emellertid att dessa synpunkter i huvudsak inte avser den ursprungliga kvantitativa analysen utan resultaten av den kvalitativa analys som därefter genomfördes.

102 Såsom kommissionen har förklarat har nämligen den kvantitativa analysen haft som enda funktion att göra det möjligt att identifiera däcksektorn såtillvida att man efter undersökningen av de *earnings calls* som ingick i kommissionens databas kunde konstatera att dessa *earnings calls* från de främsta däcktillverkarna kännetecknades av att de innehöll åtminstone ett eller flera av de bigram som användes som nyckelsökord. Såsom även kommissionen har förklarat var förekomsten av ett bigram i en *earnings call* inte i sig tillräcklig. Det var först efter en så kallad kvalitativ analys, som också betecknades som en manuell undersökning av kommissionen, som motsvarande uttalande ansågs kunna tyda på en potentiell samverkan. Kommissionen har för övrigt preciserat att den kvalitativa analysen var avgörande för att identifiera de uttalanden som är aktuella i förevarande fall, bland annat eftersom den gjorde det möjligt för kommissionen att bättre förstå det sammanhang i vilket bigram förekom och att bortse från irrelevanta handlingar eller att identifiera potentiellt problematiska offentliga uttalanden från de största däcktillverkarna som den kvantitativa analysen inte hade gjort det möjligt att identifiera.

103 Det framgår således att sökandebolagets yttranden i huvudsak rörde sammanhanget för ett uttalande som ursprungligen identifierades oftast med hjälp av ett bigram och som därefter analyserades kvalitativt för att göra det möjligt att dra slutsatsen att det för kommissionen rör sig om ett uttalande som kan tyda på en potentiell samverkan. Denna argumentation kommer således att prövas i samband med bedömningen av argumenten avseende den godtyckliga karaktären hos det angripna beslutet, vilket enligt sökandebolaget inte grundar sig på tillräckligt starka indicier för att motivera de misstankar som framförts.

104 Även om det antas, såsom sökandebolaget har gjort gällande, att det är möjligt att industrier inom andra sektorer eller andra däcktillverkare har gjort uttalanden som innehåller bigram som hör till någon av de kategorier som kommissionen har definierat, kan detta emellertid inte frånta kommissionen möjligheten att, såsom den har angett att den gjort i kvalitativt hänseende, mer i detalj undersöka däcksektorn eller sektorerna för de däcktillverkare som hade gjort de uttalanden som identifierades efter dess kvantitativa analys.

3) Huruvida de indicier som lagts fram är tillräckligt starka

105 I detta sammanhang gör en granskning av de indicier som kommissionen har lagt fram och de synpunkter som framförts i detta avseende det möjligt att dra två slutsatser beträffande huruvida de är tillräckligt starka.

i) Huruvida det förelåg tillräckligt starka indicier till stöd för misstankarna om en samordning av priserna under huvudperioden

106 Mot bakgrund av tillämplig lagstiftning ska det först erinras om att det konkurrensbegränsande beteende som kommissionen misstänker består i samordning av priser och närmare bestämt ”samordning av priserna (bland annat grossistpriserna) på nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar som säljs inom EES”.

107 Om det är bevisat är detta slags beteende förbjudet enligt artikel 101.1 a FEUF oavsett om det har formen av ett avtal mellan företag eller ett samordnat förfarande, om det har till syfte eller resultat att ”inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs”. Kommissionen anser för övrigt att flera företags gemensamma vilja att fastställa priser på marknaden på ett visst sätt är en av de allvarligaste skadorna på konkurrensen inom unionsrätten.

108 Vad gäller de faktiska omständigheterna ska det dessutom konstateras, såsom kommissionen helt riktigt har anfört, att vissa uttalanden som gjorts av de största däcktillverkarna som är föremål för kommissionens undersökning i samband med deras *earnings calls* och i samband med tillkännagivanden om däckpriser eller råvarupriser, vilka samtliga gjordes under huvudperioden, utgjorde tillräckligt starka indicier för att stödja misstankarna om den misstänkta samordningen under denna period.

– *De uttalanden som lagts fram av kommissionen*

109 En granskning av de, av kommissionen åberopade, olika uttalandena i flera *earnings calls* som ägde rum under en del av ett år av huvudperioden visar att olika däcktillverkare hade tillkännagivit sina respektive avsikter och strategier för prissättning offentligt.

110 I sin redogörelse för de förklaringar och de materiella omständigheter som låg till grund för det angripna beslutet angav kommissionen att den, efter att ha undersökt ett betydande antal transkriberingar av *earnings calls* och presentationer från de största däcktillverkarna inom EES, däribland sökandebolaget, hade kommit fram till att ett visst antal uttalanden från dessa tillverkare var misstänkta, eftersom dessa regelbundet uttalade sig offentligt om hur deras konkurrenter skulle bestämma sina priser, om deras vilja att agera på marknaden som ledare eller följare vad gäller priser och om hur de reagerade på konkurrenternas prisändringar.

111 För att illustrera dessa påståenden lämnade kommissionen uppgifter om två serier av *earnings calls* som ägde rum under en del av ett år av huvudperioden. För var och en av dessa *earnings calls* framhöll kommissionen det exakta innehållet i de uttalanden som den ansåg vara relevanta för att grunda sina misstankar. Kommissionen preciserade även att den ansåg att denna typ av uttalanden inte uppfyllde ett rättsligt krav och att en granskning av *earnings calls* från företag som är verksamma inom andra sektorer sammantaget bekräftade att den regelbundenhet med vilken däcktillverkarna gjorde sådana uttalanden inte motsvarade ett standardbeteende.

112 Därefter, som svar på en fråga från tribunalen om den misstänkta samordningens tidsmässiga dimension, översände kommissionen uppgifter om ytterligare *earnings calls* och en presentation. Dessa handlingar kompletterade de uppgifter om *earnings calls* som tidigare hade lämnats in tillsammans med svaromålet och omfattade den andra delen av året för den planerade huvudperioden (se punkt 111 ovan). För var och en av dessa handlingar framhöll kommissionen det exakta innehållet i de uttalanden som den ansåg vara relevanta för att grunda sina misstankar avseende det aktuella året.

113 Kommissionen har i detta avseende hänvisat till uttalanden som inleds med orden ”vi vill sända en signal” (”we want to send a signal”), ”vi har för avsikt att” (”we have plan to”), ”strategin är att fokusera på” (”the strategy is to focus on”), ”vi försöker hålla oss till” (”we strive to stick to”), ”vi kommer att göra vårt bästa för att” (”we will do our best to”), ”vi kan” (”we are able to”) och ”det är inte vår avsikt att gå mot” (”not our intention to go for”), och som enligt kommissionen har använts av de däcktillverkare som är föremål för undersökningen för att offentligt tillkännage ett beteende som nyligen hade ägt rum eller som skulle genomföras, eller ibland till och med för att föreslå att konkurrenterna ska bete sig på ett sådant sätt.

114 Mot bakgrund av sådana uttalanden avseende huvudperioden hade kommissionen fog för att misstänka att det åtminstone var troligt, i den meningen att det var rimligt att tro, att dessa ensidiga offentliga uttalanden hade kunnat ha till syfte att sända en signal till de viktigaste konkurrenterna med syftet att de uppgifter de innehöll om de aktuella tillverkarnas avsikter och strategier för prissättning skulle fångas upp eller beaktas.

– *De andra delar som kommissionen lagt fram*

115 Såsom kommissionen helt riktigt har gjort gällande var det även rimligt att anse att de misstankar som hade sin grund i de uttalanden som hade identifierats efter en kvalitativ analys stöddes av de synpunkter som den hade lämnat efter granskningen av vissa tillkännagivanden om däckpriser eller nedåtgående eller stigande råvaru- och energipriser.

116 För det första preciserade kommissionen nämligen att den hade undersökt de största däcktillverkarnas pristillkännagivanden under den aktuella perioden och konstaterat att dessa ofta hade ägt rum i nära anslutning till varandra. För att illustrera dessa påståenden lade kommissionen fram olika meddelanden från en specialiserad webbplats i vilka det hänvisades till ovannämnda tillkännagivanden, vilka hade kommit vid samma tidpunkt under huvudperioden.

117 För det andra påpekade kommissionen, på grundval av en analys av råvarupriserna och energipriserna utveckling, att det förekommit en anpassning av tillverkarnas uttalanden när råvarupriserna och energipriserna ändrades. Kommissionen konstaterade således att olika tillverkares *earnings calls* innehöll liknande redogörelser som syftade till att ange att däckpriserna skulle höjas när råvaru- och energipriserna steg. Kommissionen har även konstaterat att när råvarupriserna och energipriserna sjönk gjorde tillverkarna uttalanden som syftade till att ange att en prissänkning skulle undvikas. För att illustrera dessa påståenden har kommissionen lagt fram uppgifter om två *earnings calls* som ägde rum i början av ett år under huvudperioden och, för vart och ett av dem, framhållit det exakta innehållet i de uttalanden som den ansåg vara relevanta för dessa konstateranden. Kommissionen hänvisade även till en presentation som gjordes inom ramen för en *earnings call* för att redogöra för prisutvecklingen för vissa material, särskilt under vissa år av huvudperioden. Kommissionen påpekade dessutom att råvarupriserna hade stigit avsevärt till följd av covid-19-pandemin. Företagens meddelanden avsåg i detta sammanhang den snabba prishöjningen, vilket illustreras av två *earnings calls* som ägde rum under ett år av huvudperioden, beträffande vilka kommissionen lyfte fram det exakta innehållet i de uttalanden som den ansåg vara relevanta för det ovannämnda konstaterandet.

– *Sökandebolagets yttrande*

118 Sökandebolagets yttrande över de uttalanden som kommissionen har framhållit och de övriga omständigheter som sökandebolaget har åberopat påverkar inte kommissionens bedömning, eftersom dessa synpunkter är alltför allmänna eller grundar sig på tanken att kommissionen ska

ha bevis för den misstänkta överträdelsen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 31 mars 1993, Ahlström Osakeyhtiö m.fl./kommissionen, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 och C-125/85–C-129/85, EU:C:1993:120, punkterna 70 och 71 samt där angiven rättspraxis) och inte endast, i detta skede, tillräckligt starka indicier.

119 För det första har sökandebolaget nämligen, för att göra gällande att de uttalanden som kommissionen har hänvisat till inte utgör tillräckligt starka indicier på förekomsten av den misstänkta samordningen, gjort gällande att det rör sig om vanliga och återkommande uttalanden inom däcksektorn och inom andra industrisektorer.

120 Tribunalen konstaterar att även om det antas att uttalanden som är av samma art och lika vanligt förekommande som dem som observerats i åberopade *earnings calls* kan identifieras i *earnings calls* från andra däcktillverkare eller industriföretag inom andra sektorer, kan detta inte frånta kommissionen möjligheten att kontrollera misstankar som uppkommit utifrån tillräckligt starka indicier som den förfogar över vad gäller de däcktillverkare som den har identifierat.

121 Sökandebolaget har för det andra påpekat att de utdrag ur *earnings calls* som kommissionen har hänvisat till samtliga härrör från uttalanden som gjordes under den del av dessa *earnings calls* som motsvarade frågestunden. Sådana uttalanden är således inte spontana, utan ett svar på förfrågningar från finansanalytiker, vilka företräder affärsbanker och inte konkurrenter. Det förväntas att ett företag som deltar i en *earnings call* och frågestund presenterar och förklarar sina perspektiv med hänsyn till det makroekonomiska sammanhanget. Sådana uttalanden svarar även, åtminstone vad gäller bolag som är etablerade i Frankrike, mot ett lagstadgat krav på insyn, vilket innebär att marknaderna alltid ska informeras om all information som inte har offentliggjorts och som, om den offentliggjordes, skulle kunna påverka det berörda företagets aktiekurs.

122 I detta avseende ska det inledningsvis påpekas att kommissionens tolkning av uttalandena i fråga inte påverkar företagens rätt att anordna *earnings calls* i sig. Denna tolkning strider inte heller i förevarande mål mot ett lagstadgat krav på finansiell transparens. Det är snarare en tolkning som grundar sig på tanken att även om företagen kan anordna *earnings calls* och måste iaktta de lagstadgade kraven på finansiell kommunikation, kan de inte för den skull använda *earnings calls* för att företa vad kommissionen misstänker vara ett eventuellt samordnat förfarande. Kommissionen har i detta avseende rätt att anse att det inte finns något behov av att besvara analytikernas frågor eller någon rättslig skyldighet i fråga om finansiell insyn som ger de berörda företagen rätt att samråda så att ”inköps- eller försäljningspriser eller andra affärsvillkor direkt eller indirekt fastställs” i den mening som avses i artikel 101.1 a FEUF.

123 Vad vidare gäller frågan huruvida de aktuella uttalandena kan förklaras, inte av den tolkning som kommissionen förespråkar, utan av de andra tolkningar som sökandebolaget har föreslagit, det vill säga behovet av att besvara en fråga från en analytiker vid enstaka tillfällen eller det övergripande kravet på insyn i fråga om finansiell kommunikation, konstaterar tribunalen att en sådan fråga är förhastad i detta skede av utredningen. I förevarande fall är det tillräckligt att påpeka att sökandebolagets påstående att uttalandena i fråga, i synnerhet de som enligt kommissionen rör hur konkurrenterna skulle bestämma sina priser, deras sätt att agera som ledare eller följare vad gäller priser eller hur tillverkaren i fråga reagerade på konkurrenternas prisändringar, var en följd av att det var nödvändigt att besvara analytikernas frågor eller uppfyllde lagstadgade krav, inte räcker för att ifrågasätta trovärdigheten av den tolkning kommissionen valde för att motivera det angripna beslutet (se punkt 87 ovan).

124 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att de uttalanden som kommissionen har hänvisat till endast innehåller allmänna uppgifter om konkurrenssituationen inom däcksektorn, med hänvisningar till pristrycket och inflationsklimatet, och om sökandebolagets prispolitik, som hänger samman med dess ”premiumpositionering”. De första uppgifterna är allmänna och allmänt kända. De avser yttre faktorer som är kända av analytiker som försöker fastställa deras inverkan på företagens ekonomiska resultat. Företagen upprepar endast en ståndpunkt som sökanden tydligt har intagit under flera år. Dessutom är uttalandena om utvecklingen av konkurrenternas priser endast en återspegling av varje företags ekonomiska rationalitet och av den normala konkurrensen. Detta förklarar även kommissionens synpunkter på tillkännagivandena om däckpriser och insatspriser.

125 Av detta följer att sökandebolaget själv har medgett att vad bolaget har anfört för att bestrida trovärdigheten av kommissionens tolkning består i att göra gällande att det finns ”andra trovärdiga skäl” än dem som kommissionen i detta skede har anfört för att förklara innehållet i de uttalanden som sökandebolaget har hänvisat till.

126 Mot bakgrund av innehållet i de offentliga uttalanden som beaktats (se punkt 113 ovan), som enligt kommissionens tolkning kunde tyda på en samordning av däckpriserna, samt de olika bevis som lagts fram för att styrka de misstankar som dessa uttalanden gav upphov till, var det rimligt att anta att den misstänkta samordningen kunde föreligga och att det därför var nödvändigt att göra en kontroll.

127 I detta sammanhang kommer prövningen av de andra trovärdiga skäl som sökandebolaget har anfört att ske i ett senare skede, om det visar sig att kommissionens misstankar bekräftas av resultaten av dess kontroller. Dessa andra förklaringar är i sig inte tillräckliga för att utesluta rimligheten i den tolkning som kommissionen har förespråkat.

128 För det fjärde, till följd av de frågor som sökandebolaget har ställt, särskilt mot bakgrund av motiveringen i det angripna beslutet (se punkt 47 ovan) ska det erinras om att kommissionen, som svar på de första åtgärderna för processledning, har preciserat sin tolkning av de indicier som den förfogar över vad gäller vilka priskategorier som berörs av den misstänkta samordningen.

129 På denna punkt har kommissionen angett att dess undersökning var inriktad på information om framtida avsikter och prissättningsstrategier som meddelats av de största däcktillverkarna, bland annat genom deras *earnings calls*.

130 I detta avseende angav kommissionen att den i samband med *earnings calls* hade noterat att de största däcktillverkarna ofta hänvisade till ”grossistpriser” (sell-in prices eller wholesale prices), vilka är de första priser som tas ut i värdekedjan. Detta är vanligtvis de priser som däcktillverkarna tar ut när däcken lämnar fabriken. Kommissionen preciserade även att den i detta sammanhang hade påpekat att det förekom regelbundna hänvisningar till *sell-out prices*, det vill säga de priser som tillämpas i senare led i värdekedjan.

131 För att illustrera dessa påståenden lade kommissionen fram uppgifter om två *earnings calls* från sökandebolagets konkurrenter, varav den första ägde rum under huvudperioden och den andra före huvudperioden, utan att för den skull hänföras till den föregående perioden. Det framgår av de uppgifter som hämtats från dessa *earnings calls*, vilka kommissionen har framhållit, att situationen med priser, lager eller marknadsandelar har nämnts med avseende på såväl grossisthandeln som detaljhandeln.

132 I detta sammanhang preciserade kommissionen att den hade ansett att samtliga priser som tillämpades i hela värdekedjan var av intresse inom ramen för den inspektion som hade beslutats för att kontrollera kommissionens misstankar om den misstänkta samordningen. Sökandebolaget har i detta avseende påpekat att de uttalanden som gjordes inom ramen för *earnings calls* återspeglar de riktlinjer som de berörda tillverkarnas ledning gav på högsta nivå vad gäller deras framtida avsikter och prissättningsstrategier. Dessa övergripande riktlinjer skulle som sådana kunna användas i hela värdekedjan. Enligt kommissionen avser dessa uttalanden nämligen såväl riktlinjerna för att höja priserna eller hålla dem på en viss nivå som en strategi inriktad på priser snarare än en strategi för volymkonkurrens. Av dessa skäl har kommissionen gjort gällande att uttalandena i fråga kan vara relevanta såväl för fastställandet av grossistpriserna som för fastställandet av priserna för slutkunden.

133 Dessutom angav kommissionen att de största däcktillverkarna i Europa i allmänhet är vertikalt integrerade och därför verksamma både när det gäller däcktillverkning och detaljhandel. De har således ett intresse av att prishöjningarna på grossistnivå påverkar slutkundspriserna i efterföljande led för att säkerställa marginalmålen i hela värdekedjan. Enligt kommissionen kunde det således inte uteslutas att de prisstrategier som angavs i aktuella *earnings calls* skulle genomföras i efterföljande led för att uppnå önskat resultat.

134 Sökandebolaget har i sitt yttrande gjort gällande att kommissionens preciseringar borde ha återgetts i det angripna beslutet. Mer allmänt har sökandebolaget även påpekat att när det gäller *sell-in prices* och *sell-out prices* kan de uttalanden som kommissionen har hänvisat till per definition inte utgöra tillräckligt starka indicier av olika skäl, exempelvis på grund av att uttalandena i fråga hänvisar till fasta beslut om prisändringar, att dessa uttalanden är allmänna och oprecisa eller att, vad gäller *sell-out prices*, alla detaljhandelspriser för däck är lättillgängliga offentliga uppgifter.

135 Det ska emellertid påpekas att kommissionen, när den angav att den misstänkta samordningen avsåg ”samordning mellan de största däcktillverkarna (bland annat grossistpriserna)”, använde en formulering som motsvarar innehållet i de indicier som den förfogar över, vilka är tillräckligt starka för att grunda misstankar om en eventuell konkurrensbegränsande samverkan till följd av vissa offentliga uttalanden som gjorts av de däcktillverkare som avses i det angripna beslutet inom ramen för deras *earnings calls*.

136 Enligt de preciseringar som kommissionen gjorde i samband med unionsdomstolens kontroll av innehållet i dessa indicier, vilka bekräftas av sökandens uppgift vid förhandlingen att en del av dess försäljning av nya ersättningsdäck inom EES sker i detaljistledet, var det rimligt för kommissionen att anse att dess misstankar och de tillräckligt starka indicierna omfattade hela den värdekedja som nämndes vid *earnings calls* och inte enbart eller uteslutande försäljningen till grossistpriser.

137 I detta sammanhang kommer prövningen av de andra förklaringar som sökandebolaget har anfört att ske i ett senare skede, om det visar sig att kommissionens misstankar bekräftas av resultaten av dess kontroller. Dessa andra förklaringar är i sig inte tillräckliga i förevarande fall, i samband med domstolsprövningen av det angripna beslutet, för att det ska kunna uteslutas att kommissionens tolkning av omfattningen av begreppet pris, som nämns i detta beslut för att motivera undersökningen, är rimlig.

138 Sammanfattningsvis framgår det av det ovan anförda att mot bakgrund av innehållet i de olika offentliga uttalanden som lämnats och de olika uppgifter som lagts fram för att styrka misstankarna i dessa uttalanden, är kommissionens tolkning, enligt vilken dessa indicier sammantagna gjorde det möjligt att anse att det var sannolikt att de största däcktillverkare som avses i det angripna beslutet samordnade sina priser på nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES under huvudperioden, välgrundad, och det kan inte uteslutas att denna eventuella samordning inleddes tidigare och att den fortfarande pågick vid tidpunkten för inspektionen.

139 Under dessa omständigheter kan invändningen att det angripna beslutet är godtyckligt eftersom misstankarna avseende huvudperioden, i den mening som avses i första meningen i skäl 4, inte stöds av tillräckligt starka indicier, inte godtas.

ii) Påståendet att det inte förelåg tillräckligt starka indicier till stöd för misstankarna om en samordning av priserna under den föregående perioden

140 När det gäller den föregående perioden och till följd av en fråga från tribunalen om den misstänkta samordningens tidsmässiga dimension, ska det påpekas att kommissionen, såsom den bekräftade vid förhandlingen, har medgett att den inte lämnade några uppgifter till tribunalen under samma period.

141 Denna omständighet är relevant för bedömningen, eftersom det, såsom sökandebolaget har påpekat, framgår av kommissionens förklaringar att den undersökningsperiod som använts för den kvantitativa analysen av de hundratusentals *earnings calls* som erhållits är tillräckligt lång för att omfatta både huvudperioden och den föregående perioden (se punkterna 95–98 ovan).

142 Det ska således påpekas att även om kommissionen kunde identifiera vissa *earnings calls* för huvudperioden utifrån de två kategorier av bigram som den hade definierat och den kvalitativa analys som därefter gjordes, har den inte angett att den kunde identifiera sådana *earnings calls* med avseende på den föregående perioden. Med hänsyn till antalet och mångfalden av de bigram som användes vid den kvantitativa analysen, kan det anses att om det hade funnits relevanta *earnings calls* vad gällde den föregående perioden, skulle dessa ha identifierats på samma sätt som de som avsåg huvudperioden. Kommissionen har emellertid inte gett tribunalen någon förklaring i detta avseende eller någon handling i förhållande till detta, trots att tribunalen hade bett kommissionen att, i den form som den ansåg lämplig för att styrka att de indicier som den förfogade över var tillräckligt starka, lägga fram de olika uppgifter som den hänvisade till i den andra meningen i skäl 4 i det angripna beslutet, där den föregående perioden nämns.

143 Under dessa omständigheter ska tribunalen beakta den omständigheten att kommissionen inte har kunnat lägga fram offentliga uttalanden från de största däcktillverkarna i samband med *earnings calls* som ägde rum under den föregående perioden, vilket den kunde göra med avseende på huvudperioden.

144 Vad vidare gäller indicierna avseende de misstankar som det hänvisas till i det angripna beslutet avseende den föregående perioden, har kommissionen gjort gällande att den uppmärksammades på denna period genom flera *earnings calls* efter denna period.

145 I dessa *earnings calls* efter den föregående perioden nämndes, enligt vad kommissionen angett i detta avseende, denna period i kommentarer från de största däcktillverkarna som nämns i det angripna beslutet angående övervältringen av de höjda råvarupriserna.

146 Kommissionen hänvisade således till ett offentligt uttalande från en konkurrent inom ramen för ett *earnings call* under huvudperioden, i vilket det hänvisas till en ”period [avseende den föregående perioden]”. Enligt denna redogörelse skulle de förluster som följde av de ökade råvarukostnaderna ha återvunnits i sin helhet under det år som följde på denna period.

147 I andra *earnings calls*, som kommissionen åberopat, hänvisades också till den föregående perioden. Tre av dessa *earnings calls* ägde rum under tidigare år som låg nära huvudperioden och fyra av dem samt en presentation ägde rum under huvudperioden. Enligt innehållet i dessa uttalanden, som kommissionen har framhållit, jämförde de största däcktillverkarna den aktuella situationen med den situation som var och en av dem hade befunnit sig i vid en tidpunkt då marknaden hade drabbats av betydande ökningar av råvarupriserna.

148 Enligt kommissionen skulle dessa hänvisningar kunna utgöra ett tecken på samordning under den föregående perioden, vilket sökandebolaget har bestritt i sitt yttrande på denna punkt.

149 Tribunalen konstaterar i detta hänseende att de uttalanden som kommissionen har åberopat för att styrka att det förelåg tillräckligt starka indicier för att styrka de misstankar om samordning som togs upp i det angripna beslutet med avseende på den föregående perioden inte är av samma slag som dem som undersöktes med avseende på huvudperioden. Detta konstaterande bekräftades av kommissionen vid förhandlingen.

150 Även om den samordning som kommissionen misstänker grundar sig på tanken att de största däcktillverkarna informerade varandra om sina framtida avsikter och strategier för prissättning och de indicier som meddelats avseende huvudperioden rörde offentliga uttalanden som kunde beaktas för att fastställa en sådan samordning, angavs det i de olika uttalanden som hade lämnats avseende den föregående perioden nämligen inte några framtida avsikter eller prisstrategier som kunde komma att genomföras under denna period.

151 Det framgår nämligen av dessa uttalanden, exempelvis det äldsta som kommissionen hänvisat till, att tillverkaren i fråga påminner sina samtalspartner om att det inte var första gången som råvarupriset ökade och att tillverkaren tidigare hade kunnat övervältra denna höjning. Den samordning som ett offentligt uttalande om övervältringen av en höjning skulle kunna medföra, enligt den tolkning som kommissionen förordar, gäller emellertid endast för framtiden. I förevarande fall har kommissionen inte lagt fram några indicier som gör det möjligt att anse att de största däcktillverkarna, under den föregående perioden, vid den tidpunkt då råvarupriset också ökade avsevärt, skulle ha samordnat sig på ett sätt som motsvarade det som senare dokumenterades för huvudperioden eller på något annat sätt än det som de ansågs ha använt under denna huvudperiod.

152 Kommissionen har för övrigt inte inkommit med några uppgifter till tribunalen som gör det möjligt att tänka sig någon annan typ av samordning än den som misstänks i förevarande fall.

153 Sammanfattningsvis framgår det av det ovan anförda, för det första, att det saknas relevanta uppgifter från tiden för den föregående perioden, trots att denna period var föremål för den undersökningsperiod som kommissionen använde vid sin kvantitativa analys (se punkt 95 ovan) och, för det andra, att mot bakgrund av att det inte finns några andra relevanta omständigheter som gör det möjligt att fastställa att det eventuellt förekommit samordning under den föregående perioden, har kommissionens tolkning – enligt vilken det var sannolikt att de största

däcktillverkare som avses i det angripna beslutet samordnade sina priser på nya ersättningsdäck för bilar och lastbilar inom EES under den föregående perioden – inte styrkts i tillräcklig utsträckning.

154 Under dessa omständigheter ska invändningen att det angripna beslutet är godtyckligt eftersom misstankarna avseende den föregående perioden, i den mening som avses i andra meningen i skäl 4, inte stöds av tillräckligt starka indicier, anses vara välgrundad. Det angripna beslutet ska således delvis ogiltigförklaras på denna punkt.

4. Den andra delgrunden: Huruvida det angripna beslutet är oproportionerligt

155 Sökandebolaget har gjort gällande att det angripna beslutet inte är förenligt med proportionalitetsprincipen, av följande skäl: att det inte föreligger några risker vad gäller bevisningen, att det i alltför hög grad hindrar företaget från att fungera, att besluten om inspektion fått alltför stor publicitet och att det varit möjligt att vidta en mindre ingripande åtgärd, nämligen begäran om upplysningar.

156 Det ska inledningsvis påpekas att proportionalitetsprincipen, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, innebär att unionsinstitutionerna i sitt handlande inte får gå utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (se dom av den 25 november 2014, Orange/kommissionen, T-402/13, EU:T:2014:991, punkt 22 och där angiven rättspraxis).

157 När det gäller ett inspektionsbeslut förutsätter iakttagandet av proportionalitetsprincipen att den planerade åtgärden inte medför olägenheter som är orimliga och oacceptabla i förhållande till det eftersträvade målet. Kommissionens val mellan en begäran om upplysningar och en inspektion som beordrats genom ett beslut beror i synnerhet inte på sådana omständigheter som att situationen är särskilt allvarlig, att saken är ytterst brådskande eller att absolut diskretion krävs, utan på behovet av en lämplig utredning, med hänsyn till särdragen i det enskilda fallet. Ett inspektionsbeslut strider därför inte mot proportionalitetsprincipen när det endast har till syfte att göra det möjligt för kommissionen att samla in de uppgifter som är nödvändiga för att kunna bedöma om fördraget har överträtts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 november 2014, Orange/kommissionen, T-402/13, EU:T:2014:991, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

158 Det ankommer i princip på kommissionen att bedöma om en upplysning är nödvändig för att påvisa en överträdelse av konkurrensreglerna. Även om kommissionen redan förfogar över indicier, eller till och med bevis, för att en överträdelse föreligger är kommissionen i sin fulla rätt att anse att det är nödvändigt att besluta om kompletterande utredningar för att bättre kunna skapa sig en bild av överträdelsen eller dess varaktighet (se dom av den 25 november 2014, Orange/kommissionen, T-402/13, EU:T:2014:991, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

159 I förevarande fall kan sökandebolagets argument till stöd för att proportionalitetsprincipen har åsidosatts delas in i två kategorier, beroende på om det är det angripna beslutets nödvändighet som kritiseras – för att beslutet ska vara nödvändigt förutsätts att det inte finns något annat mindre ingripande alternativ – eller om det är de orimliga följderna av ett beslut om inspektion av dess drift och prestanda som kritiseras, vilket följaktligen skulle visa att det hade varit bättre att vidta en mindre ingripande åtgärd.

a) Invändningarna om att det angripna beslutet inte är nödvändigt

160 Sökandebolaget har gjort gällande dels att den risk för undanhållande eller förstörande av bevisning som anges i det angripna beslutet inte förelåg, eftersom de eftersökta uppgifterna redan var kända för kommissionen eller kommissionen lätt kunde skaffa sig kännedom om dessa, dels att det fanns ett mindre ingripande alternativ än att anta ett sådant beslut, det vill säga i förevarande fall en begäran om upplysningar i enlighet med artikel 18 i förordning nr 1/2003, enligt vilken ett uteblivet svar eller ett ofullständigt svar leder till böter på upp till 1 procent av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning, vilket gör denna bestämmelse, som används i andra ärenden av samma slag, mycket effektiv.

161 Kommissionen har bestritt sökandebolagets argument.

162 Vad för det första gäller avsaknaden av en risk för bevisningen erinrar tribunalen, såsom kommissionen har påpekat, om att det angripna beslutet syftade till att göra det möjligt för kommissionen att samla in de uppgifter som var nödvändiga för att kontrollera att det förelåg en misstänkt samordning.

163 Den omständigheten att kommissionen har inhämtat tillräckligt starka indicier för att motivera en inspektion kan inte medföra att den hindras från att erhålla kompletterande upplysningar eller att kontrollera de uppgifter som den har tillgång till vid en inspektion.

164 Den omständigheten att dessa indicier huvudsakligen grundar sig på innehållet i vissa offentliga uttalanden från de däcktillverkare som nämns i det angripna beslutet i samband med deras *earnings calls* kan inte heller frånta kommissionen möjligheten att granska de relevanta handlingarna eller förhöra de inblandade personerna för att erhålla de upplysningar som är nödvändiga för att komplettera eller kontrollera dess misstankar.

165 Kommissionen kan i detta avseende inte klandras för att ha försökt samla in sådana uppgifter från en begränsad grupp av personer som, inom det berörda företaget, kunde inneha bevisning som gjorde det möjligt att bättre definiera syftet med, skälen till och funktionen hos den misstänkta samordningen. Kommissionen har i detta avseende helt riktigt påpekat att det var relevant för den att inhämta information om de interna diskussionerna om förberedelsen och uppföljningen av *earnings calls* och om förberedelsen av prissättningsbeslut avseende den samordning av däcktillverkarnas priser som beskrivs i detta beslut.

166 I en sådan situation kunde kommissionen inte utesluta möjligheten att det i avsaknad av en oanmäld inspektion fanns en risk för att viss relevant information skulle äventyras eller förstöras. I skäl 8 i det angripna beslutet anges för övrigt att en sådan risk finns för bevisningen avseende ”information om misstankar om samordning av framtida marknadsbeteende när det gäller priser (bland annat grossistpriser) för de berörda produkterna och misstankar om tillverkarnas val att på offentligt sätt upplysa konkurrenterna om framtida prispolitik”.

167 Mot bakgrund av såväl motiveringen i det angripna beslutet vad gäller innehållet i den misstänkta samordningen som de tillräckligt starka indicier som stöder dessa misstankar, kunde kommissionen således inte utesluta att det förelåg en risk för att de begärda bevisen skulle döljas eller förstöras och det var således nödvändigt att anta ett beslut om att genomföra en inspektion för att beakta denna risk.

168 Vad för det andra gäller möjligheten att använda en begäran om upplysningar i stället för ett beslut om att genomföra en inspektion, anser tribunalen att en sådan begäran inte skulle ha gjort det möjligt att inhämta samtliga uppgifter och bevis som är nödvändiga för utredningen.

169 I förevarande fall, och såsom framgår av det angripna beslutet, ansåg kommissionen nämligen att ett beslut om att genomföra en inspektion var nödvändigt för att kontrollera samtliga omständigheter avseende den misstänkta samordningen, det sammanhang i vilket den hade ägt rum och vilka de aktuella företagen var, för att undvika att de relevanta uppgifterna äventyrades eller förstördes, vilket skulle kunna vara fallet om de samlades in genom en begäran om upplysningar eller en i förväg anmäld inspektion, och för att säkerställa att inspektionen blev effektiv genom att den kunde genomföras samtidigt hos samtliga misstänkta företag utan föregående underrättelse.

170 Såsom kommissionen har påpekat finns det dessutom en betydande skillnad mellan det bötesbelopp som åläggs för en överträdelse av artikel 101.1 FEUF och det bötesbelopp som åläggs för att inte ha besvarat en begäran om upplysningar. På grund av denna skillnad kan det inte uteslutas att ett företag som är föremål för en begäran om upplysningar kan frestas att inte efterkomma denna begäran, om det kan leda till att företaget undgår ansvar för att ha begått en överträdelse av artikel 101.1 FEUF.

171 Valet av vilket instrument som ska användas för att samla in information som är relevant för utredningen, oavsett om det rör sig om en inspektion som förordnats genom ett beslut i enlighet med artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 eller om en begäran om upplysningar som antagits med stöd av artikel 18 i denna förordning, är således beroende av en bedömning som kommissionen gör med beaktande av den situation som är specifik för den pågående utredningen. Enbart den omständigheten att kommissionen har kunnat begära upplysningar i andra ärenden som sökandebolaget har åberopat räcker inte i detta avseende för att ifrågasätta lagenligheten av det val som gjorts i förevarande ärende av de skäl som anges i det angripna beslutet.

172 Av det ovan anförda följer att tribunalen inte kan godta sökandebolagets argument att det angripna beslutet inte var nödvändigt på grund av att det inte förelåg några risker vad gäller bevisningen eller på grund av möjligheten att vidta en mindre ingripande åtgärd.

b) Invändningarna avseende skadeverkningarna av det angripna beslutet

173 Sökandebolaget har gjort gällande att det angripna beslutet har haft skadliga följder dels för dess verksamhet under inspektionen, dels för dess ekonomiska resultat till följd av den publicitet som det angripna beslutet fått. Mot denna bakgrund kan det angripna beslutet, med hänsyn till dess alltför långtgående konsekvenser, inte anses vara förenligt med proportionalitetsprincipen.

174 Kommissionen har bestritt sökandebolagets argument.

175 Vad för det första gäller de orimliga störningarna för ett företag som ålagts att underkasta sig en inspektion, konstaterar tribunalen att sökandebolagets argument i detta avseende saknar stöd i de faktiska omständigheterna.

176 Det ska inledningsvis erinras om att som allmän princip visar sig inspektioner vara nödvändiga när kommissionen misstänker att det föreligger en överträdelse av konkurrensreglerna i EUF-fördraget. Ett sådant ingrepp från myndigheternas sida i ett företags rätt till respekt för sin bostad och sina kommunikationer är således proportionerligt när det sker inom de berättigade

gränserna för det föremål som anges i inspektionsbeslutet, vilket innebär att genomförandet av ett sådant beslut medför nödvändiga och ofrånkomliga olägenheter för ett företags verksamhet som sökandebolaget inte kan vara ovetande om.

177 Med hänsyn till de tillräckligt starka indicier som kommissionen förfogar över kan det i förevarande fall inte anses att det angripna beslutet i sig kan medföra ett oproportionerligt hinder för sökandebolagets verksamhet.

178 Det ska dessutom påpekas att de förklaringar som kommissionen har lämnat under alla omständigheter förefaller visa att de olägenheter som valet att förordna om en inspektion medför inte är orimliga och oacceptabla i förhållande till de mål som eftersträvas med inspektionen i fråga.

179 Kommissionen har således, utan att motsägas av sökandebolaget, för fullständighetens skull, gjort gällande att inspektionen hade genomförts på ett så lite inkräktande sätt som möjligt. Kommissionen har särskilt angett att den endast beslagtog arbetsverktygen för fyra personer och återlämnade dem efter en kort tidsperiod. Dessa personers mobiltelefoner återlämnades nämligen efter ungefär (och i allmänhet mindre än) 24 timmar, och för att göra det möjligt för dem att fortsätta sitt arbete med sina vanliga telefonnummer återlämnade kommissionen vissa SIM-kort innan mobiltelefonerna återlämnades. När det gäller de beslagtagna bärbara datorerna hämtade en av de fyra personerna sin dator samma dag och de övriga datorerna återlämnades inom 48 timmar. Eftersom samtliga uppgifter var lagrade på sökandebolagets servrar hindrade inte den omständigheten att dessa personer hade fråntagits sina bärbara datorer under denna korta period att de arbetade på andra sätt. Att det tog längre tid att hämta uppgifter som lagrats på elektroniska medier än vad som vanligtvis var fallet, berodde på det säkerhetssystem som sökandebolaget hade inrättat och som gjorde det svårt att hämta uppgifterna. Sökandebolaget kan i vart fall inte påstå att bolaget hindrades från att fungera på grund av att två anställda vid dess IT-avdelning var tvungna att bistå kommissionen i denna uppgift.

180 Sökandebolagets argument avseende de påstådda skadeverkningarna för dess funktion kan följaktligen inte godtas.

181 Vad för det andra gäller de skadeverkningar för ett företags resultat som påståtts bli följden av alltför omfattande publicitet för den inspektion som kommissionen förordnat om, ska det inledningsvis påpekas att en sådan argumentation snarare avser frågan om ersättning för den skada som lidits än den tvist som rör en rättsakts lagenlighet.

182 Det ska i detta hänseende konstateras att enligt sökandebolagets egen argumentation härrör kommissionens publicitet för inspektionen från en annan rättsakt än det angripna beslutet. Det rör sig i förevarande fall om pressmeddelande IP/24/561, med rubriken ”Kommissionen ska genomföra oanmälda inspektioner i fråga om konkurrensbegränsande förfaranden inom däcksektorn”, som publicerades på kommissionens webbplats den 30 januari 2024 vid en tidpunkt som sammanföll med inledningen av inspektionen hos sökanden (nedan kallat pressmeddelandet).

183 Pressmeddelandet som sådant har emellertid inte angripits i förevarande mål.

184 Vidare, och under alla omständigheter såsom kommissionen har gjort gällande, kan det noteras att offentliggörandet av ett pressmeddelande överensstämmer med kommissionens normala praxis. Det kan även noteras att sökandebolaget inte nämndes vid namn i detta, utan endast däcksektorn inom unionen.

185 I det aktuella fallet angavs i pressmeddelandet att ”kommissionen [var] oroad över att de företag som var föremål för inspektionerna hade samordnat sina priser, bland annat genom offentliga meddelanden”.

186 I pressmeddelandet angavs även att det utifrån detta inte fanns anledning att dra någon slutsats om de berörda företagens skuld, eftersom ”[d]e oanmälda inspektionerna utgör ett inledande steg i utredningen av misstankar om konkurrensbegränsande förfaranden” och att den omständigheten att sådana inspektioner genomförs ”inte innebär att de berörda företagen är skyldiga till ett konkurrensbegränsande beteende och inte föregriper resultatet av själva utredningen”.

187 Under dessa omständigheter kan de verkningar som sökandebolaget har beskrivit inte med framgång åberopas för att visa att det beslut som angripits i förevarande mål är oproportionerligt.

188 Sökandebolagets argument avseende de påstådda skadeverkningarna för dess resultat till följd av kommissionens offentliggörande av pressmeddelandet är följaktligen verkningslöst.

189 Av det ovan anförda följer att sökandebolaget inte har visat på vilket sätt inspektionsbeslutet var oproportionerligt. Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grundens andra del.

5. Slutsats

190 Av det ovan anförda följer att det angripna beslutet, i avsaknad av tillräckligt starka indicier för att styrka de misstankar som anges i andra meningen i skäl 4, delvis ska ogiltigförklaras i detta avseende på grund av att det är godtyckligt och att sökandebolagets rätt till respekt för sin bostad och sina kommunikationer har åsidosatts.

191 Talan ogillas i övrigt.

IV. Rättegångskostnader

192 Enligt artikel 134.3 i tribunalens rättegångsregler ska vardera rättegångsdeltagaren bära sina rättegångskostnader, om deltagarna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. Tribunalen får emellertid besluta att en rättegångsdeltagare ska ersätta en annan deltagares rättegångskostnader, om det framstår som skäligt med hänsyn till omständigheterna i målet.

193 Eftersom det angripna beslutet delvis ska ogiltigförklaras, finner tribunalen att vardera rättegångsdeltagaren ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

1) **Kommissionens beslut C(2024) 243 final av den 10 januari 2024, genom vilket Compagnie générale des établissements Michelin och samtliga bolag som detta bolag direkt eller indirekt kontrollerar åläggs att underkasta sig en inspektion enligt artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 (ärende AT.40863 – Hoops), ogiltigförklaras i den del det rör den period som avses i den andra meningen i skäl 4.**

2) **Talan ogillas i övrigt.**

3) **Compagnie générale des établissements Michelin och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 9 juli 2025.

Underskrifter

Innehållsförteckning

I. Bakgrund . . . 2

II. Parternas yrkanden . . . 3

III. Rättslig bedömning . . . 4

A. Den första grunden: Otillräcklig motivering . . . 5

1. Inledande synpunkter . . . 5

2. Invändningen om att motiveringen är alltför kortfattad eller allmänt hållen . . . 6

3. Invändningen avseende en vag, tvetydig, oprecis eller extensiv motivering och dess konsekvenser för förståelsen av vad som kritiseras . . . 7

B. Den andra grunden: Åsidosättande av sökandebolagets rätt till respekt för sin bostad och skydd för sin kommunikation . . . 9

1. Inledande synpunkter . . . 10

2. Likheten mellan ett exempel som nämns i 2023 års riktlinjer och den misstänkta samordningen . . . 11

3. Den första delgrunden: Huruvida det angripna beslutet är godtyckligt . . . 13

a) Den omständigheten att det inte var nödvändigt att i det angripna beslutet lämna alla uppgifter som kommissionen förfogade över . . . 13

b) Huruvida de indicier som kommissionen har lagt fram är tillräckligt starka för att motivera det angripna beslutet . . . 14

1) Inledande synpunkter . . . 14

2) Den metod som använts för att identifiera misstänkta uttalanden . . . 16

3) Huruvida de indicier som lagts fram är tillräckligt starka . . . 18

i) Huruvida det förelåg tillräckligt starka indicier till stöd för misstankarna om en samordning av priserna under huvudperioden . . . 19

– De uttalanden som lagts fram av kommissionen . . . 19

– De andra delar som kommissionen lagt fram . . . 20

– Sökandebolagets yttrande . . . 20

ii) Påståendet att det inte förelåg tillräckligt starka indicier till stöd för misstankarna om en samordning av priserna under den föregående perioden . . . 24

4. Den andra delgrunden: Huruvida det angripna beslutet är oproportionerligt 26

a) Invändningarna om att det angripna beslutet inte är nödvändigt 27

b) Invändningarna avseende skadeverkningarna av det angripna beslutet 28

5. Slutsats 30

IV. Rättegångskostnader 30